

ת"פ 10469/04 - מדינת ישראל נגד תום צ'חיזה

בבית משפט השלום בחיפה	
ת"פ 10469-04-19 מדינת ישראל נ' צ'חיזה(עוצר)	
בפני כבוד השופט שלמה בנג'ן	
בעניין:	
מדינת ישראל	המאשימה
נגד	
תום צ'חיזה (עוצר) באמצעות אמצעות בא כוחו עו"ד רומן קלוגרמן מטעם הסנגוריה הציבורית	הנאשם

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע לאחר שמייעת ראיות, בעבירה של החזקת סמים מסוכנים, מסווג הירואין, כمفורת להלן, שלא לצורךתו העצמית - עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973.

לפי העובדות שנקבעו בהכרעת הדיון, ביום 27.03.2019, בסמוך לשעה 22:37, ברחוב בן יהודה 28, בחיפה, נתפס הנאשם כשהוא מחזיק ברשותו, בכיס מכנסי השמאלי - הקדמי, בתוך קופסה שחורה, סמ מסוכן מסווג הירואין, באופן הבא: אריזה אחת מפלסטיק המכילה סמ מסוכן מסווג הירואין במשקל 0.3917 גרם נטו, ושבע אריזות נוספות של הסם במשקל נטו מוחושב 0.1743 +/- 6.6535 גרם נטו. כמו כן, במעמד זה נמצא כי הנאשם מחזיק בשני טלפונים סולריים מסווג "NOKIA".

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה עמדה על החומרה הרבה שיש בהחזקת סמים מסוכנים, שיש בה מימד של סחר בסמים, והדגישה את מדיניות הענישה הנוהגת, הקוראת למצות עם את הדיון, בשל המסוכנות הרבה הטעונה בעבירות מסווג זה.

הדגישה העובדה כי הנאשם החזיק בסם מסווג הירואין, הנמנה על הסמים הקשים ביותר, שנזקי הרסנים במיוחד, הסם החזק ב-8 אריזות, דבר המלמד על הכוונה לסתור בו.

עוד הודגש עבורי הפלילי של הנאשם והעובדת שהנאשם שוחרר אף ביום 8/3/19, וביצע את העבירה הנוכחית, כ-19 ימים לאחר שחרורו מהכלא.

המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם, נع בין 8 חודשים מאסר בפועל ועד 24 חודשים, ועתה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף הגבואה של המתחם, מאסר על תנאי מרתייע, פסילת רישיון נהיגה בפועל, ועל תנאי, וכן קנס כספי.

ב"כ הנאשם ביקש להקל בעונשו של הנאשם, הוא ציין כי הגם שבית המשפט קבע כי הנאשם לא הפריך את החזקה כי הסמים הוחזקו שלא לצריכה עצמית, על בית המשפט לראות את הנסיבות שנפרשו בפניו, כנסיבות הרלוונטיות לעונש. מתחם העונש.

הודגש במיוחד מצבו הנפשי של הנאשם, זאת בהסתמך על חוות דעת פסיכיאטרית נ/ז.

ネットן כי מדובר בנאשם הסובל ממצב נפשי כרוני, ועל כן, קיימת קרבה מסוימת לאחוריות פלילית.

לדברי הסניגור, המחללה משתקפת בהתנהלותו של הנאשם, לרבות בדבריו לפני בית המשפט, כפי שנשמעו גם בטיעונים לעונש.

הסניגור טען כי מתחם העונש בעבירות מסווג זה, בנסיבות הסם בה החזיק הנאשם ובסוגו, נעה בין מאסר בעבודות שירות, ועד ל-10 חודשים מאסר בפועל.

הסניגור עתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, העוצר מחודש מרץ, שנה זו.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

ה הנאשם חזר וכפר בכך שהחזיק בשם שלא לשימוש עצמו.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

החזקת סם מסוכן, פוגעת בשילומו של הציבור ובבטחונו.

לسمים המסתוכנים השלכה הרסנית על החברה, היא מחוללת פשיעה, מעודדת אלימות, וככל שמדובר בשם מדרגת סיכון גבוהה יותר, כך ביחס ישיר, עולה החומרה הרבה שבה החזקתו.

ה הנאשם פגע בערך מוגן זה, ברמה הגבוהה.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

בימה"ש העליון, עמד לא אחת, על החומרה הרבה שיש בעבירות הסמים, וקרא להדרכתה באמצעות ענישה מرتתעה, תוך שהוא מדגיש כי השיקולים האישיים של>User> העבירה, נסוגים מפני האינטרס הציבורי (ע"פ 30/15 אבו רג'יג נ' מדינת ישראל (2015)).

מנגד הענישה בעבירות מהסוג שבנדוננו, רחב למדי, והוא תלוי בנסיבות הסם, ובסוג הסם:

עמוד 2

רע"פ 894/16 **שלום פרץ נגד מדינת ישראל** (10.2.16) - הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סמ' מסוג קוקאין במשקל של 31.05 גרם נטו, שלא לצריכה עצמית, ונידון ל-15 חודשים מאסר בפועל. ערכאת הערעור מצאה את המתחם שנקבע בבית משפט השלום (15 חודשים מאסר ועד-36 חודשים) כראוי ובית המשפט העליון צין כי מדובר בעונש ראוי ומואزن.

רע"פ 747/14 **לי נ' מדינת ישראל** (11.2.14) - בית המשפט העליון דחה את בקשה רשות הערעור של הנאשם שהורשע באחזקת סמ' שלא לצריכה עצמית, מסוג הרואין במשקל של 5 גרם ומסוג קוקאין במשקל של 0.095 ובעבירה נוספת של החזקת סמ' מסוג הרואין לצריכה עצמית ונידון בבית משפט השלום ל- 8 חודשים מאסר ומאסרים מותניים. הערעור שהוגש על ידי הנאשם לבית המשפט המוחזק על חומרת העונש נדחה.

רע"פ 7572/12 **הוזיל נגד מדינת ישראל** (23.10.12) - נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם שהורשע בהחזקת סמ' שלא לצריכה עצמית מסוג הרואין במשקל של 5.3 גרם והפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונידון בבית משפט השלום לעונש של - 12 חודשים מאסר בפועל ומאסר מותנה. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המוחזק על חומרת העונש נדחה.

רע"פ 7303/05 **אלון נגד מדינת ישראל** (29.11.05) - נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם, אשר הורשע בהתאם להודאותו בביצוע עבירה של החזקה או שימוש בסמים מסוכנים. הנאשם ואחרים השתמשו בסמים מסוכנים מסוג הירואין שלא בהיתר, וכן הנאשם נמצא ביחד עם נאשם נוסף, מחזיק בביתו הירואין במשקל של 0.6 גרם, שלא לצריכה עצמית. לחובת הנאשם עבר פלילי. נידון ל- 16 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים.

עפ"ג 26655-04-14 **חמדאן נגד מדינת ישראל** (10.9.14) - הנאשם הורשע בהחזקת סמ' מסוג קוקאין במשקל 5.24 גרם ונידון עליו 8 חודשים מאסר בפועל.

עפ"ג 4757-09-12 **זהן נגד מדינת ישראל** (21.3.13) - הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סמ' מסוג קוקאין במשקל של 17.2 גרם נטו ונידון ל-12 חודשים מאסר בפועל.

ת"פ (ת"א) 36183-02-10 **מדינת ישראל נגד אדוֹט** (1.7.10) - הנאשם הורשע בהחזקת סמ' מסוג קוקאין במשקל של 4.3 גרם. לנאים עבר פלילי בתחום הסמים ולהובתו היו שני מאסרים על תנאי. במסגרת הסדר טיעון נידון הנאשם ל- 12 חודשים מאסר בפועל ולהפעלת המאסרים המותניים בחופף ולעונשים נלוויים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

התכוון שקדם לביצוע העבירה - מדובר בנאים בעל רקע עברייני בתחום הסמים, העבירה שביצע הייתה מתוכננת. כפי שנקבע בהכרעת הדיון, הנאשם פנה לסתורר סמים, ועל פי דבריו של הנאשם עצמו, רכש ממנו סם, לצורך מסחר. הסם שנתפס, היה מחולק ל-8 אריזות, נתפס בתוך כס מכנסיו, ולאחר מכן החזיק בשם שלא לצריכה עצמית, כאשר גלומה בהחזקה, כוונת סחר.

חולקו היחסים של הנאשם בביצוע העבירה - הנאשם הוא המבצע הבלעדי של העבירה.

הנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה - אין צורך להזכיר מיללים, על הנזק הרוב שיש בהפצת סמים. מדובר בניו שחזיק באחד מהשמות הקשים ביותר, שלא לצריכה עצמית, ובהתאם, הנזק הפוטנציאלי שהוא צפוי להיגרם מהפצתו.

הנזק שנגרם - הנאשם נתפס על ידי השוטרים, כשהם על גופו, ולכארוה, ככל שלא הייתה בידו כמות נוספת, נמנע הנזק הצפוי מהפצת הסם.

הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - כאמור, מדובר בניו שבבר, עבירות בתחום הסמים, לרבות סחר בסמים והחזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית.

הנאשם החזיק את הסם, כשהוא מחולק ל-8 אריזות, כאמור, על פי דבריו שלו, רכש את הסם על מנת להפיצו, וגם אם היה בית המשפט נותן משקל נמוך להتابטאוותו אלה של הנאשם, הרי שאופן החזקת הסם, ונסיבות החזקתו, מלמדות על מניע מסחרי שעמד מאחורי החזקת הסם.

בנוסף, לנאשם על פי דבריו, רקע של צריכה עצמית של סמים, ומכאן, סיבה נוספת לכך חלק ממנו באופן עצמי, וביתרתו לעשות שימוש מסחרי.

יכולתו של הנאשם להבין את הפסול במעשה ולהימנע מביצוע העבירה - למורת הניסיון לשווות לנאשם אישיות שאינה יודעת להבחן בין טוב לבן רע, בין מעשה פסול למעשה לא פסול, הרי שבתיק בית המשפט חוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה על ידי ההגנה (נ/1) שקבעת שהנאשם מבין כתעת, והבין היטיב, בעת ביצוע העבירה, את ההבדל בין טוב לרע, בין מותר לאסור.

עוד נקבע בחוות הדעת כי למורת מחלת הנפש ממנו הוא סובל, לא הוכח שום קשר סיבתי בין מחלת הנפשית לבין מעשי מושא כתוב האישום, ונקבע כי "**אין ספק שהנבדק פעל על פי בחירתו החופשית**" (ראה עמ' 2, בפרק הדין, בחוות הדעת נ/1).

הקרבה לסיג לאחריות פלילית - הסניגור המלמד טועון, כי נוכחות האמור בחוות דעת הפסיכיאטרית (נ/1), והגם שנקבע בה שהנאשם כשיר לעמוד לדין, ובעת הביצוע, ידע להבחן בין טוב לרע, בין מותר ואסור בעת ביצוע העבירה, הרי שנוכחות מחלת הנפשית, קיימת קרבה לסיג לאחריות הפלילית - אי שפויות, ועל כן, לשיטתו, יש בכך כדי להשפיע על קביעת המתחם, ובסיומו של יום, גם על גזרת העונש בתוך המתחם.

סעיף 40ט (א) לחוק העונשין, קובע רשיימה של נסיבות הקשורות ביצוע העבירה, שבהן נדרש בית המשפט להתחשב עת הוא בא לקבוע, את מתחם העונש ההולם.

בין יתר השיקולים, מורה סעיף 40ט (א) (9) לחוק, כי בשלב קביעת המתחם, על בית המשפט **לשקל את "הקרבה לסיג לאחריות פלילית"** כאמור בסימן ב' בפרק ה'(1).

לפי הוראת סעיף 40י (ג) לחוק, ובהקשר זה, לא די שהנאשם יעורר ספק סביר בקיומה של נסיבה מסווג זה, ונintel הראה המוטל עליו, הוא להוכיח זאת באמצעות הסתברויות, וכך קובעת הוראת סעיף 40י (ג) לחוק:

"בית המשפט יקבע כי התקיימה נסיבה מחייבת הקשורה ביצוע העבירה אם היא הוכחה מעבר לספק סביר; בית המשפט יקבע כי התקיימה נסיבה מחייבת הקשורה ביצוע העבירה אם היא הוכחה ברמת ההוכחה

הנדשת במשפט אזרחי".

השאלת הנשאלת, אם כן, היא, האם הנאשם עמד בנטול ראייה זה.

לעומתינו, התשובה לכך היא בשלילה.

לפי חווות הדעת הפסיכיאטרית נ/י, מדובר בנאים בן 29, הסובל מתחלה כפולה, של סכיזופרניה פרנואידית, ושימוש בחומרים פסיאקטיים. הוא אושפז בבתי חולים פסיכיאטריים, עבר מספר צווי הסתכלות, אך אין עדות להחרפה פסיכוטית במצבו. גם עובר לבדיקה, לא נמצא שום קשר סיבתי בין מחלת הנפש ממנו הוא סובל, לבין ביצוע העבירה. אף לא נמצא החמרה במצבו, תוך שהפסיכיאטר המחויז קבע באופן חד משמעי, כי "**אין ספק שהנבדק פעל על פי בחירתו החופשית, התנהגות עברינית בעת ביצוע העבירה לא הוכתבה על ידי תסמינים פסיכוטיים, מחשובות שווה או חזות, או הגיעו בשיפוט ושיקול דעת".**

במה שר, מוסיף הפסיכיאטר המחויז, ומסכם את חוות דעתו, תוך שהוא מצין, כי הנאשם "...**אין שרוי במצב פסיכוטי** **cut-off** **וכמו כן אין שום רמזים שהוא שרוי במצב פסיכוטי חריף בעת ביצוע העבירה המיוחסת לו.** סכיזופרניה אשר לא בהחמרה ושימוש בחומרים פסיאקטיים, לא גורמו לו שלא להבין את הפסול במעשה ולא מנעו ממנו את יכולת להימנע מלבצעה. גם כתם וגם בעת ביצוע העבירה היה מסוגל להבדיל בין טוב ובין **מותר אסור".**

על כל אלה יש להוסיף את ההתרשות הכללית של בית המשפט, שה הנאשם בתנהל באופן מודע באירוע עצמו, ובדין המשפט בעניינו, הוא הבahir כי קנה את הסמים בדיעה שהוא הולך למכור אותם, אם כי טען כי עשה זאת רק על מנת לרכוש כמהות צזו מסוחר הסמים (ראו עמ' 6 להכרעת הדין וכן עדותו של הנאשם - עמ' 15 לפרטוקול, שורות 29-21).

עוד הבahir הנאשם עצמו בחקירה הראשית, שהוא יצא מהבית עם הסמים בכיסו, טען שריצה לлечת לחבר, על מנת לבדוק את טיב הסם, אז נעצר (עמ' 16, שורות 3-1).

כאשר נתפס על ידי השוטרים, התרעם ואמר: "...**תחזרו לי את החומר אני צריך כספּי**" (ראו עמ' 3 להכרעת הדין).

כמו כן, פירט לפרטיו פרטים את טענותיו בעניין הכנסותיו הכספיות, על מנת להצדיק את מימון הסם, תוך שהוא מתייחס לכל הטענות שהופנו אליו, הן בחקירה המשפטית, והן בחקירה בבית המשפט.

למרות שהיו קטעים במהלך עדותו שה הנאשם דבר "לא לעניין", ההתרשות הייתה כי הוא נסוג למקום זה, כאשר הוא מבין שטענותיו אין מתיחסות עם ההיגיון והשכל הישר, ועם העובדות שモוצגות בפניו.

כך או כך, ההתרשות הכוללת מה הנאשם, מצטרפת לחווות דעתו המקצועית של הפסיכיאטר המחויז, ולמדת כי אין בסיס לקרבנה לסייע לאחריות פלילתית, בהיבט הנפשי, לא הייתה השפעה כלשהי למחלת הנפש ממנו הוא סובל, הנאשם פעל באופן מודע, מכoon, ובחירה חופשית, כפי שקבע הפסיכיאטר המחויז.

עוד יזכיר, כי לא הובאה מצד ההגנה כל ראייה רפואי-מקצועית, נוספת לחוו"ד הפסיכיאטרית, שבכוחה ללמד, כי מדובר בני שטענות הנפשי, על אף שפיפותם, ממוקם בסמוך לסייע או השפויות.

העובד כי אדם סובל ממחלה נפש, אין בה כשלעצמה, למקם אותו בקרבת סיג זה, שהרי לפי שיטה זו, כל הסובל מחלואה נפשית קרוב לסיג או אחוריות פלילית בשל מחלתו, ולכך אין תימוכין בספרות המקצועית או במשפט.

משכן, יש לקבוע כי הנאשם לא עמד בנTEL הראה המוטל עליו, להוכיח קרבה לסיג זהה, כנסיבה מוקלה, לצורך קביעת המתחם (ראו גם: ע"פ 7876/15 **אחמד חמאמרה נ' מדינת ישראל** (2017)).

יחד עם זאת, בית המשפט לא יתעלם מתחלוות הנפשית של הנאשם עת הוא בא לגוזר את עונשו, הויל ומדובר בנסיבות אישית, שצרכיה להיליך בחשבון.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בנסיבות העניין שבפני, בשם לב לערך המוגן שנפגע, מידת הפגיעה בו, הנאשם שהפגין הנאשם ביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנהוגת, ונסיבות ביצוע העבירה, אני קובע את **מתחם העונש ההולם, כנו בין עונש מאסר בפועל של 8 חודשים, ועד לעונש מאסר בפועל של 18 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.**

חריגה ממתחם העונש ההולם לקללה או לחומרה (סעיפים 40ד ו-40ה לחוק העונשין):

לא נמצאה תשתיית לחריגה ממתחם העונש ההולם לקללה או לחומרה.

נסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הפגיעה של העונש בנאשם ו/או במשפחה - בהטלת עונש מאסר טמונה פגעה בנאשם, בשל שלילת חירותו, כמוון, פגעה עקיפה במשפחה.

הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה - שימוש בסמים, גם אם הוא נעשה אגב החזקתם שלא לצריכה עצמית, הוא פוגעני, הוא יוצר מעגל תלות בסם, וקיים זיקה ברורה בין צריכת סמים, החזקתם וסחר בהם, לבין פשיעתו, והדברים ידועים.

נטילת אחריות של הנאשם וזרתו למוטב - הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו, ואף במהלך שמיית הראות, ציין כי הוא עשה שימוש בסמים מגוונים, לרבות הירואין.

שיתוף פעולה עם רשות החוק - הנאשם שיתף פעולה עם גורמי החוקירה.

נסיבות חייו של הנאשם להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה - הנאשם עשה שימוש בסמים מזה זמן רב. לדבריו, הוא עשה שימוש בסמים מסווג חישש, קנאביס, והירואין. עיון בגילון הרשעותיו, מלמד כי כבר בשנת 2012, החזיק בסם שלא לצריכה עצמית, סחר בסם, ומaz המשיך לעboro עבירות מתוחם הסמים, עד לעבירה הנוכחית.

התנהגות רשות אכיפת החוק - לא נמצאה התנהגות חריגה מצד רשות אכיפת החוק.

חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - לא נמצא כי יש רלוונטיות לחלוף הזמן, מאז ביצוע העבירה. העבירה בוצעה עמוד 6

ב-19/3/2019 והנאשם נותן את הדין עתה, בחודש יולי 2019.

עboro הפלילי של הנאשם - הנאשםILD 1989, הגע ארצה מニアוגה, רוק, המתגורר לדבריו, עם בת זוג.

גילוון הרשעתי הפלילי מחייב 9 הרשעות קודמות, הנפרשות על פני עבירות שבוצעו משנת 2005, אזណון עליהן (shoreה של עבירות של גנבה, איום, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, היזק לרכוש במשתער, העלבת עובד ציבור ועוד, עליהן נדון בבית משפט לנער בחיפה), ועד לעבירה של תקיפת עובד ציבור, עליה נדון הנאשם ביום 28.10.18 וריצה עונש מאסר בפועל בגינה).

לאורך השנים, ביצע כאמור הנאשם, עבירות שונות בתחום הסמים, לרבות החזקת סם לצריכה עצמית, סחר בסם, החזקתו שלא לצריכה עצמית, וריצה בגין עבירות אלה בין היתר גם עונשי מאסר בפועל, כעולה מעין מדויקך בהרשעתו.

עboro התעבורי של הנאשם, מחייב 11 הרשעות בעבירות מגוננות, נהיגה ברמזור אדום, אי ציות לתמורות, נהיגה بكلות ראש, אי ציות להוראות שוטר, נהיגה ללא רישון נהיגה, אי מסירת פרטיים בתאונת דרכים, הרשעתו האחורה היא מ-18.12.20, בעבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישון נהיגה (בלתי מורשה - מעולם לא הוציא רישון נהיגה).

על הנאשם הוטל עונש מאסר בפועל, לתקופה של שנה. יצון, כי אין זו הפעם הראשונה בה הנאשם נהג ללא רישון נהיגה ובזמן פסילה. ברישום התעבורי עולא כי ב-15/12/16, נדון על עבירות דומות, וגם בגין הוטל עליי מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים, אך גם ב-15/2/24 נדון על עבירות של נהיגה ללא רישון נהיגה, נהיגה בהיותו שיכור, ובזמן פסילה, ולא רישון רכב, וגם בגין עבירות אלה, נדון למאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים.

נסיבות נוספות הקשורות לביצוע העבירה לשם קביעת העונש וכן נסיבות נוספות שאינן הקשורות לביצוע העבירה לשם גזרת העונש (סעיף 40יב לחוק העונשין):

למרות שבית המשפט לא מצא כי הוכח בפניו, במאזן ההסתברויות, כי קיימת קרבה לסיג לאחריות פלילית, אין פירשו של דבר שיש להתעלם מהתחלואה הנפשית ממנו סובל הנאשם, כעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית המזיהה בתיק (נ/1).

מדובר בבחור ILD 1989, המוכר למערכת בריאות הנפש, כמו שסובל מתחלוואה כפולה, סכיזופרניה פרנוואידית, ושימוש בחומרים פסיכואקטיביים, עבר אשפוזים בבעלי חולמים לבריאות הנפש. נוכח התחלואה הנפשית ממנו הוא סובל, יש לקחת זאת בחשבון, בעת גזרת עונשו.

העונש המתאים (סעיף 40יב (2) לחוק העונשין):

השם בו החזיק הנאשם, הירואין, הוא משפחת הסמים הקשים והמסוכנים ביותר.

התפיסה הרווחת המובהקת בקהילה המדעית והרפואית, כי השימוש בשם זה ובנגזרותיו, מסוכן מאוד.

מדובר בסמם המכיל ריכוז גבוה של חומרים פסיאקטיים, הוא ממכר, פוטנציאלי הנזק הטמון בו גבוה במיוחד, שימוש בו עלול לגרום להתרכזויות פסיכיות, חוסר שקט, ואף לסקן חיים.

בית המשפט העליון קרא לא אחת, להטיע את הדברים הללו בתודעת הציבור, ולהילחם בהלה, המפיצים את הסם, והמחזיקים בו שלא לצריכה עצמית, תוך הטלת עונשים מرتיעים, שייהי בהם כדי להרטיע את הנאשם-עובר העבירה, וכן עבריניים פוטנציאליים.

כך לדוגמה, ברע"פ 7572/12 **הציג נ' מדינת ישראל** (2012), נדחתה בקשה ערעור של הנאשם, אשר הורשע בהחזקת סמים שלא לצורך עצמית, 5.3 גרם הירואין, והפרעה לשוטר. הוא נדון ל-12 חודשים מאסר בפועל ולעונשים נלוויים; ובעפ"ג (חיפה), 12-09-4757 **דchan נ' מדינת ישראל** (2013), נדחה ערעורו של הנאשם, אשר הורשע ביצוע עבירה של החזקת סם מסוג קוקאין, משקל של כ-3 גרם נטו, מוחלך לשש אריזות, החזקה שלא לצורך עצמית. אותו הנאשם נדון ל-12 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים.

רמת העונשה המחייבת הנוהגת, ובעיקר הנסיבות הקונקרטיות של ביצוע העבירה, מחייבת הטלת עונש מאסר בכליה ממשית, בעיקר נוכח סוג הסם, טיבו, האופן בו נתפס, והכמות הגדולה יחסית שנפתחה על גופו של הנאשם.

נסיבות ביצוע העבירה, מיהויהם של הנאשם, נתנוו האישיים, מלבדים על המ██וכנות הנובעת ממנו ועל הסיכון הרב להישנות ביצוע העבירה (מדובר למי שוחרר ממאסר ביום 19/3 ויבצע את העבירה הנוכחיות כ-20 יום לאחר שחרורו). לכן, ראוי היה למקם את העונש ברף העליון של המתهام, אך בהתחשב בנסיבות, ימוקם העונש בסמוך למחייבת המתهام.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

12 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו - 27/3/19.

8 חודשים מאסר על תנאי, לפחות 3 שנים מיום שחרورو מבית הסוהר, וה坦אי הוא שה הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו, כל עבירה בתחום הסמיים, למעט עבירה של החזקת סם לשימוש עצמי.

7 חודשים פסילה בפועל.

הואיל והנאים בלתי מושעה נהיגה, חישוב הפסילה יעשה מיום שחרورو ממאסר, ואין צורך בהפקדה.

6 חודשים פסילה על תנאי, לפחות 3 שנים, מיום שחרورو מבית הסוהר, וה坦אי הוא שה הנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות / או נהיגה בזמן פסילה / או נהיגה ללא רישיון נהיגה.

7 חודשים מאסר על תנאי, לפחות 3 שנים מיום שחררו מבית הסוהר, וה坦אי הוא שה הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו, עבירה של נהיגה בשכרות, / או נהיגה בזמן פסילה / או נהיגה ללא רישיון נהיגה.

כנס בסך - 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הכנס ישולם ב-10 תשלוםchs חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון, בתוך 30 ימים מהיום גזר הדין, והיתרה בכל 30 ימים לאחר מכן. פיגור יעמיד את מלאה הכנס לפירעון מיד, ויפעל את צו המאסר שלו צידו.

צו - השמות והטלפון הנידים שנתפסו, יושמדו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחויז.

ניתן היום, ז' תמוז תשע"ט, 10 ביולי 2019, במעמד הצדדים.